

Arrest

nr. 321 561 van 13 februari 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. WARLOP
J. Swartenbroucklaan 14
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 14 augustus 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 juli 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 januari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 januari 2025.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES TORRES LOREDO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, loco advocaat M. WARLOP.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Verzoekster dient op 20 oktober 2023 een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische overheden.

Op 10 juli 2024 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Dit is de bestreden beslissing.

2. In haar verzoekschrift van 14 augustus 2024 voert verzoekster de schending aan van artikel 1A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 62 van de Vreemdelingenwet en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inclusief het redelijkheids- en het zorgvuldigheidsbeginsel, en van de samenwerkingsplicht.

Verzoekster voegt geen stukken toe ter ondersteuning van haar verzoekschrift.

3. De verwerende partij is niet ter terechtzitting van 24 januari 2025 verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Deze wetsbepaling houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. 227.364 en 227.365; RvS 27 mei 2015, nr. 231.354).

4. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU, met name ervoor zorgen dat het daadwerkelijk rechtsmiddel een volledig en ex nunc onderzoek omvat van zowel de feitelijke als juridische gronden, met inbegrip van, indien van toepassing, een onderzoek van de behoefte aan internationale bescherming.

De Raad herinnert eraan dat hij, in het kader van het thans voorliggende beschermingsverzoek, ertoe is gehouden een volledig en ex nunc onderzoek van zowel de feitelijke als juridische gronden te voeren. Dit impliceert dat hij zowel de elementen moet onderzoeken waarmee de verwerende partij rekening heeft gehouden of had kunnen houden, als deze die zich hebben aangediend nadat de verwerende partij de bestreden beslissing heeft vastgesteld of nieuwe elementen die aan het licht zijn gekomen nadat de bestreden beslissing is vastgesteld (HvJ 25 juli 2018, C-585/16, *Serin Alheto tegen Zamestnik-predsdatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite*, pt. 106-113).

In het kader van een daadwerkelijk rechtsmiddel omvat een behandeling van het voorliggende beroep door de Raad een onderzoek van alle elementen, feitelijk en rechtens, aan de hand waarvan hij een geactualiseerde beoordeling van het specifieke geval kan maken.

5. Ter terechtzitting maakt verzoekster overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota waarin nieuwe elementen worden voorgelegd.

Er wordt in het bijzonder gesteld:

“Dat immers zowel de politieke als de veiligheidssituatie in Syrië drastisch is veranderd. Het regime van Bashar El Assad werd onlangs omvergeworpen door gewapende moslimrebellengroepen.

Dat met de val van het regime van Assad op 08.12.2024, is de situatie verandert en naar de toekomst toe uiterst onzeker is.

Dat verwerende partij hierdoor dan ook, terecht, op 09.12.2024 besloten heeft om de behandeling van de dossiers van verzoekers uit Syrië tijdelijk op te schorten aangezien de COI en de beleidsnota van het CGVS voor dit land mogelijk niet meer actueel zouden zijn gezien de recente ontwikkelingen:

(...)

Dat in casu de bestreden beslissing echter gebaseerd is op deze totaal voorbijgestreefde algemene informatie.”

Wat betref de veiligheidssituatie wordt geciteerd uit objectieve landeninformatie waarbij consulteerbare weblinks worden gevoegd. Uit deze objectieve landeninformatie moet blijken dat de veiligheidssituatie in Syrië onstabiel en onvoorspelbaar blijft.

Er wordt benadrukt dat het onzeker is hoe de toekomst in Syrië eruit zal zien en wat het beleid zal zijn van de nieuwe machthebbers, aangezien de rebellengroepering HTS (Hay'at Tahrir al-Sham) haar wortels heeft in Al

Qaeda en Al-Nusra en op de VN-lijst van terroristische groeperingen staat. HTS bestuurd reeds de provincie Idlib en staat bekend als een autoritair bestuur.

De aanvullende nota gaat ook in op de socio-economische en humanitaire situatie in Syrië en stelt dat de val van het regime van Assad daar een verslechterende impact op heeft.

Tevens wordt ingegaan op de situatie van etnische en religieuze minderheden in Syrië. De nieuwe leider van Syrië, Abu Mohammed Al-Golani, is soenniet en tevens leider van HTS. Er is momenteel niet geweten wat zijn beleid zal zijn. In de aanvullende nota wordt gesteld dat HTS weliswaar publiekelijk heeft beloofd om de rechten van etnische en religieuze minderheden te respecteren, maar dat experts wijzen op de extremistische ideologie van de groepering en hun geschiedenis van gewelddadigheid en waarschuwen dat deze beloften moeten worden ondersteund door concrete acties, wat tot dusver niet het geval is. De situatie van christenen, ismaëlieten, e.a. dreigt problematisch te worden. Volgens de aanvullende nota dreigen ook een verblijf in Europa en eventuele verwestering of gedragingen tegen strenge moslimregels een negatieve impact te hebben bij terugkeer.

In de aanvullende nota wordt er op gewezen dat het CGVS sinds 9 december 2024 de behandeling van Syrische dossiers *on hold* heeft gezet sinds de val van het regime. De mededeling op de website van het CGVS omtrent *“Tijdelijke opschorting behandeling dossiers van Syrische verzoekers”* wordt hernomen: *“In de context van de recente gebeurtenissen in Syrië zal het CGVS de behandeling van dossiers van verzoekers afkomstig uit Syrië tijdelijk opschorten. Geplande persoonlijke onderhouds worden geannuleerd en onderzoeken worden tijdelijk on hold gezet. Alleen de persoonlijke onderhouds en beslissingen voor personen met een status van bescherming in een andere EU-lidstaat worden voortgezet. Overige beslissingen worden opgeschort. Deze opschorting is slechts tijdelijk en geldt tot wanneer het CGVS over voldoende objectieve informatie beschikt om de veiligheidssituatie in Syrië en het risico op vervolging accuraat te kunnen beoordelen.”*

Volgens verzoekster moet de bestreden beslissing bijgevolg worden ingetrokken door het CGVS en op zijn minst moet de bestreden beslissing worden vernietigd voor aanvullend onderzoek in het licht van de nieuwe situatie en de gewijzigde omstandigheden in Syrië aangezien de toekomstgerichte vrees van verzoekster moet worden beoordeeld in het licht van deze nieuwe omstandigheden.

6. Gelet op de aanvullende nota van verzoekster, de motieven van de bestreden beslissing en de stukken in het administratief dossier, blijkt duidelijk dat de landeninformatie waarop de verwerende partij zich heeft gesteund bij het nemen van de bestreden beslissing, inmiddels volledig is achterhaald.

De algemene situatie in Syrië is immers drastisch gewijzigd, gelet op de val van het regime Assad op 8 december 2024 en de komst van nieuwe machthebbers, met name HTS.

De repercussies hiervan kunnen heden onvoldoende worden ingeschat. De veiligheidssituatie is onduidelijk. Evenzeer is de situatie voor minderheden onduidelijk omdat er nog geen voldoende zicht is op het beleid van de nieuwe machthebbers ten aanzien van minderheden. Er is enkel geweten dat HTS, een soennitische organisatie, haar wortels heeft in Al-Nusra en Al-Qaeda en streeft naar de oprichting van een islamitische staat in Syrië. HTS wordt verder beschouwd als een terroristische organisatie die is gekend voor zijn autoritair bestuur in Idlib en voor mensenrechtenschendingen (EUAA *“Country guidance: Syria”*, april 2024, p. 24-25, e.v.).

In dit verband blijkt uit de consulteerbare weblink in de aanvullende nota van verzoekster dat de verwerende partij op haar website meedeelt dat zij sinds 9 december 2024 de behandeling van dossiers van verzoekers afkomstig uit Syrië tijdelijk opschort *“in de context van de recente gebeurtenissen in Syrië”* en *“tot wanneer het CGVS over voldoende objectieve informatie beschikt om de veiligheidssituatie in Syrië en het risico op vervolging accuraat te kunnen beoordelen”*.

Ter terechtzitting onderlijnt verzoekster dat zij ismaëliet is. Volgens de beschikbare landeninformatie vormen ismaëlieten een religieuze minderheid in Syrië en behoren zij tot een stroming binnen het sjiïsme.

Verzoekster stelt dat ismaëlieten worden gezien als ongelovigen. Zij draagt geen hoofddoek, zij ondernam universitaire studies, heeft tattoos en volgt een opleiding als tatoeëerder. Haar vader was een poët, werkzaam voor het voormalige ministerie van onderwijs en had nauwe banden met het voormalige regime. Zelf is zij een vrijgevochten vrouw die onder het voormalige regime al problemen had, laat staan onder de huidige machtshebbers, die worden gezocht voor mensenrechtenschendingen. Zij geeft aan dat er thuis al problemen zouden zijn geweest van afpersing door milities. Verzoekster benadrukt dat HTS altijd een deel was van Al Qaeda en dat vrouwen heden worden verplicht om een hoofddoek te dragen. Haar zus, die de zorg draagt voor verzoeksters dochter in Syrië, kan niet naar haar werk als zij geen hoofddoek draagt.

7. De Raad herinnert eraan dat het onderzoek van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden stappen, waarbij de eerste stap de vaststelling betreft van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen, terwijl de tweede stap de beoordeling in rechte van deze gegevens betreft, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden van de artikelen 9 en 10 of 15 van de richtlijn 2004/83 voor de toekenning van internationale bescherming.

Voor de eerste stap is krachtens artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet vereist dat een beschermingsverzoek individueel wordt beoordeeld en dat hierbij rekening wordt gehouden met, ten eerste, alle relevante feiten betreffende de algemene situatie in het land van herkomst en, ten tweede, alle relevante elementen die verband houden met de individuele status en de persoonlijke situatie van de betrokken verzoeker. Wat de relevante feiten inzake de algemene situatie in het land van herkomst betreft, is het noodzakelijk dat in deze nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van herkomst van de betrokken verzoeker (HvJ 29 juni 2023, C-756/21, X / *International protection Appeal Tribunals, Minister for Justice and Equality, Ireland, Attorney General*, pt. 45-55).

8. De Raad moet in deze vaststellen dat de verwerende partij niet ter terechtzitting aanwezig was, noch een aanvullende nota heeft neergelegd, ondanks de mededeling op haar eigen website, en aldus geen standpunt innam met betrekking tot verzoeksters aanvullende nota of andere elementen.

Hoewel het voor de Raad duidelijk is dat de algemene situatie in Syrië drastisch is gewijzigd en daargelaten de vaststelling dat verzoekster ook zouden moeten worden gehoord over de impact van de actuele algemene situatie in Syrië op haar persoonlijke situatie en individuele omstandigheden, beschikt de Raad heden niet over volledige en actuele landeninformatie om in het voorliggende beschermings-verzoek na een uitputtend en geactualiseerd onderzoek uitspraak te doen over de vraag of verzoekster voldoet aan de voorwaarden om internationale bescherming te krijgen.

De Raad verkeert bijgevolg in de onmogelijkheid om op correcte wijze het geheel van de feitelijke gegevens in rechte te beoordelen, met name om in een tweede stap na te gaan of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming, nu hij niet beschikt over pertinente en geactualiseerde informatie met betrekking tot de huidige algemene situatie in het land van herkomst, zoals artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet vereist.

Gelet op de beperkte landeninformatie die door verzoekster zelf wordt aangereikt en gelet op de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting, vermits de Raad geen onderzoeksbevoegdheid heeft en de gewijzigde algemene situatie in Syrië samen met verzoeksters individuele omstandigheid als ismaëlitische vrouw nader onderzoek behoeft, kan de Raad in deze stand van zaken het beschermings-verzoek van verzoekster aldus niet verder op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep dat voldoet aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek.

Het ontbreekt de Raad aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeks-maatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 10 juli 2024 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien februari tweeduizend vijftientwintig door:

M. MAES TORRES LOREDO,

kamervoorzitter

T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES TORRES LOREDO